

Acțiune introdusă la 28 martie 2018 – Torrefazione Caffè Michele Battista/EUIPO – Battista Nino Caffè (BATTISTINO)

(Cauza T-221/18)

(2018/C 190/62)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Torrefazione Caffè Michele Battista Srl (Triggiano, Italia) (reprezentanți: V. Franchini, F. Paesan și R. Bia, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Battista Nino Caffè Srl (Triggiano, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii BATTISTINO/înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 070 313

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 22 ianuarie 2018 în cauza R 402/2017-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și respingerea cererii de anulare a mărcii atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și celor două proceduri anterioare desfășurate în fața Diviziei de anulare și a Camerei a cincea de recurs a EUIPO.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 64 alineatul (2), a articolului 60 alineatul (1) litera (a) și a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 26 martie 2018 – Casa Regina Apostolorum della Pia Società delle Figlie di San Paolo/Comisia

(Cauza T-223/18)

(2018/C 190/63)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Casa Regina Apostolorum della Pia Società delle Figlie di San Paolo (Albano Laziale, Italia) (reprezentant: F. Rosi, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- cu titlu introductiv, declararea nelegalității deciziei atacate în măsura în care este redactată în limba engleză, iar nu în limba italiană;

- anularea deciziei Comisiei în măsura în care este afectată de un viciu de motivare și nu este în orice caz întemeiată pe elemente de investigație certe;
- recunoașterea aplicării în cazul sistemului sanitar italian al regimului SIEG și, prin urmare, a principiilor rezultate din hotărârea Curții de Justiție pronunțată în cauza Altmark din 2003 în raport cu articolele 106 și 107 TFUE în materia ajutoarelor de stat. În consecință, se impune verificarea acțiunii regiunii Lazio în ceea ce privește remunerarea structurilor publice, care ar trebui să se întemeieze pe principiile enunțate de reglementarea citată anterior. Plata structurilor sanitare publice ar trebui astfel să fie limitată la compensarea costurilor în temeiul criteriilor enunțate în Hotărârea Altmark, aplicate unei întreprinderi așa-zis „medii”, iar finanțarea excesivă ar trebui să fie calificată drept supra-compensare;
- recunoașterea faptului că regiunea o remunerează pe reclamantă potrivit principiului întreprinderii medii și, așadar, luând în considerare de asemenea creșterea costului forței de muncă, în ceea ce privește totalitatea angajaților reclamantei între 2005 și 2006, și declararea aplicabilității acestui parametru pentru viitor;
- acordarea în favoarea reclamantei a beneficiului oricărei consecințe juridice, obligând, printre altele, Comisia la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune se îndreaptă împotriva Deciziei C (2017) 7973 final a Comisiei din 4 decembrie 2017, prin care s-a respins reclamația formulată de reclamantă, un spital religios italian, privind pretinsa compensare a costurilor spitalelor publice în regiunea Lazio. În decizia atacată, Comisia stabilește că măsurile criticate nu constituie ajutoare de stat.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe utilizarea limbii engleze în decizia finală ca limbă a versiunii autentice a acesteia.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe lipsa motivării. Comisia a omis să ia în considerare anumite aspecte substanțiale ale problemei și să respingă anumite excepții ridicate de reclamantă, demonstrate de documentația depusă la dosar. Comisia este ținută să răspundă la toate chestiunile ridicate de reclamantă potrivit principiului transparenței și bunei-credințe.
3. Al treilea motiv contestă faptul că, în ordinea juridică italiană, sistemul sanitar ar fi caracterizat de principiul universalității îngrijirilor medicale, respectiv că 100 % din prestațiile sanitare ar fi furnizate de serviciul sanitar național. În plus, reclamanta reproșează Comisiei că nu a demonstrat că statul italian finanțează și deci acoperă 100 % din îngrijirile medicale ale resortisanților italieni, aspect contrazis de realitate. Reclamanta susține că universalitatea nu este un principiu abstract, ci trebuie să fie concret, verificabil și perceptibil, neputând fi considerat consacrat doar pentru că guvernul italian afirmă acest lucru.

Acțiune introdusă la 3 aprilie 2018 – Microsemi Europe și Microsemi/Comisia

(Cauza T-227/18)

(2018/C 190/64)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Microsemi Europe Ltd (Reading, Regatul Unit) și Microsemi Corp. (Aliso Viejo, California, Statele Unite) (reprezentanți: D. Aulfes și J. Lenz, avocați)